

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 977/2018
07.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бојана Пешића, због два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног –адвоката Далибора Катанчевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 12 К бр.678/2015 од 21.07.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1087/17 од 11.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 07. новембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Пешића – адвоката Далибора Катанчевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 12 К бр.678/2015 од 21.07.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1087/17 од 11.01.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 12 К бр.678/2015 од 21.07.2017. године, окривљени Бојан Пешић оглашен је кривим због извршења кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири године. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 13.10.2015. године до 21.07.2017. године, као и време проведено по мери забране напуштања стана уз електронски надзор почев од 21.07.2017. године па надаље.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. у вези са чланом 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде, а на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1087/17 од 11.01.2018. године, уважавањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, пресуда Вишег суда у Београду 12 К бр.678/2015 од 21.07.2017. године, преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени Бојан Пешић због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 13.10.2015. године до 21.07.2017. године и време проведено по мери забране напуштања стана уз електронски надзор почев од 21.07.2017. године па надаље, док је жалба браниоца окривљеног Бојана Пешића – адвоката Далибора Катанчевића одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Бојана Пешића – адвокат Далибор Катанчевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање, пред потпуно новим већем, или да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело које му је стављено на терет, уз истовремени захтев да бранилац буде обавештен о седници већа, сагласно одредби члана 488. став 2. и 3. ЗКП.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП бранилац окривљеног Бојана Пешића у захтеву за заштиту законитости наводи да је измењеном оптужницом Вишег јавног тужиоца у Београду Ктб бр.403/15 од 26.05.2016. године окривљеном стављено на терет да је „неовлашћено производио и ради даље продаје држао опојну дрогу“ и да је ове радње извршио у „својој породичној кући“, те да су ове околности измењене изреком првостепене пресуде тако што су из изреке изостављене речи „својој“ и „производио“, а на који начин је према ставу браниоца суд учинио наведену битну повреду одредаба кривичног поступка и прекорачио оптужбу.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, по оцени овога суда, првостепени суд је, у складу са утврђеним чињеничним стањем, извршио минималну чињеничну измену у односу на прецизирану оптужницу, и то у корист окривљеног Бојана Пешића, тако што је у изреци изоставио речи „својој“ у односу на власништво куће у којој је предметна опојна дрога пронађена, те „производио“, а што представља измену у корист окривљеног у односу на диспозитив оптужног акта.

Свака измена чињеничних навода оптужнице, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, не представља њено прекорачење, обзиром да прекорачење оптужбе представља само она измена која се односи на битна обележја кривичног дела садржаног у оптужници. С тим у вези, суд је овлашћен да мења опис дела из оптужнице, а да не прекорачи оптужбу, уколико тај опис остаје у границама чињеничног описа оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја одређеног кривичног дела.

У том смислу оптужни акт и пресуда се могу разликовати, а објективни идентитет ће постојати ако се ради о истој радњи, односно истом догађају о коме се суди, при чему идентитет оптужбе није измењен уколико су у пресуди измењене околности које се односе на ближа својства кривичног дела и околности које конкретизују кривично дело, али нису правно релевантне за измену предмета оптужбе, а ово тим пре што су такве околности сада изостављене у изреци пресуде, а поред тога изостављен и део инкриминисаних радњи које се тичу „производње“ опојне дроге, као у конкретном случају.

Из наведених разлога, наводи захтева – да је побијаном правноснажном пресудом прекорачена оптужба и да је у конкретном случају учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оцењени су неоснованим.

У преосталом делу исти захтев одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Бојана Пешића, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, међутим у образложењу захтева, у вези са овом повредом закона, бранилац наводи да је првостепени суд своју одлуку засновао на погрешном и непотпуном утврђеном чињеничном стању у погледу одлучне чињенице – виности окривљеног и његовог психичког односа према делу које му је стављено на терет, обзиром да окривљени болује од трајног душевног оболења које трајно искључује кривично гоњење, па је према ставу браниоца првостепени суд био у обавези да због сумње у урачунљивост окривљеног одреди вештачење које би поверио одговарајућој психијатриској установи.

Како је одређивање психијатријског вештачења окривљеног ради утврђивања његовог психичког стања у време извршења дела или вођења кривичног поступка условљено постојањем сумње да је урачунљивост окривљеног искључена или смањена, а такве сумње у конкретном случају није било, то изложеним наводима захтева, по оцени овога суда, бранилац окривљеног у суштини оспорава чињенично стање у побијаној правноснажној пресуди, као непотпуно утврђено у погледу наведених чињеница, па како због погрешног и непотпуног утврђеног чињеничног стања није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев у овом делу одбачен ка недозвољен.

Поред тога, захтевом се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљенима преко бранилаца, међутим и у односу на ову повреду закона бранилац окривљеног у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање истицањем да ниједан доказ на који се првостепени суд позива у погледу радње „држања“ опојне дроге од стране окривљеног заправо не доказује ту чињеницу, нити је доказано да је предметна опојна дрога била намењена даљој продаји. У вези са истом повредом закона у захтеву се истиче и да радња извршења предметног кривичног дела у правноснажној пресуди није ни описана, нити образложена, те је због тога према ставу браниоца „првостепена пресуда апсолутно неразумљива, нејасна и противречна, и не може се испитати, јер у њој нису дати разлози о одлучним чињеницама“, дакле указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, а из којих разлога није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, због повреде закона, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Најзад, у захтеву се наводи и да је првостепени суд своју одлуку засновао на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, што је другостепени суд потврдио, обзиром да је предметна опојна дрога пронађена у подрумским просторијама куће која је власништво сведока АА и у којој је окривљени Бојан Пешић само повремено боравио, те да из свих изведених доказа произилази да је опојну дрогу производио и држао управо сведок АА, а не окривљени, као и да је нејасно на основу којих изведених доказа је првостепени суд извео „несумњив“ закључак да је управо окривљени Бојан Пешић држао предметну опојну дрогу.

Како, дакле, бранилац окривљеног у преосталом делу захтева само формално означава разлоге због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко бранилаца (из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и из члана 439. тачка 1) ЗКП), док у суштини, у вези са овим повредама, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, те на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 2) ЗКП, због којих у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП подношење овог ванредног правног лека није дозвољено окривљенима преко бранилаца, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Пешића у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**За Председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић